

# TEXEL 13 – 16 OKTOBER 2017

Guy Huylebroeck,  
vrijwilliger Vogelwerkgroep Gent+

Texel in de herfst, dat is altijd goed voor wat zeldzame doortrekkers, winter- of dwaalgasten. Dit jaar viel ons weekend samen met het traditionele *Dutch Birding weekend* en dat was een enorme meevaller: Texel loopt dan immers vol met vogelaars en er ontsnapt maar weinig aan de aandacht. Dat alles overgoten met een onvervalst zomerweertje: echt genieten was het!



© GUY HUYLEBROECK

## Vrijdag 13 oktober

We zetten meteen koers naar het *Texel Bird Watching Center* in De Cocksdorp, een klein vakantiecentrum met drie bungalows voor telkens zes personen en een gemeenschappelijke ruimte waar de hele groep samen kon eten.

We logeerden op wandelafstand van de vuurtoren, dus daar gingen we die namiddag naartoe. Onderweg was er opvallend veel trek van koperwieken en een paar graspiepers die in paniek uiteenstoven voor een jagende wijfjessperwer. De vijfertjes voor de vuurtoren hielden ons een hele tijd zoet met veel smienten, wintertalingen, krakeenden en slobenden. Met de telescoop vielen er ook vier watersnippen uit te halen en ook een wijfje roodborsttapuit had veel bekijks. Maar de show werd toch gestolen door een

juvenile blauwe kiekendief die zich tegoed deed aan een dood konijn.

Op zee zaten er gewone zeehonden in de branding, samen met wat eidereenden, grote stern, grote mantelmeeuw en drieteenmeeuw. De avondwandeling door de Eierduinen was vooral een paddenstoelen-trip, met parasolzwam, wasplaten en een aardster. Op de terugweg langs het strand trippelden drieteenstrandlopertjes langs de vloedlijn. De sneeuwgorzen waar we stiekem op gehoopt hadden, lieten zich echter niet zien.

Voor het avondmaal trokken we naar strandpaviljoen Torenrestaurant. Er was ook wat discussie over hoe je Texel nu eigenlijk uitspreekt, maar na advies van de lokale Texelaars staat het voor eens en voor altijd vast: de correcte uitspraak is 'Tessel'.

## Zaterdag 14 oktober

De vogel die iedereen het liefst wilde zien, was de grote kruisbek. Er is dit jaar (ook bij ons trouwens) een invasie van deze Scandinavische soort en de website [waarnemingen.nl](http://waarnemingen.nl) vertelde ons dat er zich al een tijdje een groepje ophield in de bossen rond het bezoekerscentrum Ecomare. Op weg daarnaartoe vlogen er wat barmsijzen over en hoorden of zagen we een pak gewonere bosvogeltjes. Op de plek van de grote kruisbekken zagen we in een flits iets wegvliegen wat wel eens grote kruisbek zou kunnen zijn. Suggestie kan soms sterk zijn. Af en toe kregen we kruisbekkengeluidjes te horen, maar de vogels zelf lieten zich niet zien. Wel sijsjes, kneu en keep. Op de terugweg langs het strand vlogen op zee veel roodkeelduikers en zeekoeten. Wel ver allemaal, echt telescopenwerk.



DRIETEENSTRANDLOPERS © KOEN LEPLA



BONTE STRANDLOPER © KOEN LEPLA



DIRK VERBELEN

Voor de lunch keerden we terug naar onze bungalows, want vlak bij de de vuurtoren zat een andere vogel die we wilden bijschrijven op ons lijstje: de hop. De sukkelaar bleek geen staart meer te hebben, maar trok zich daar blijkbaar weinig van aan. Op weg naar Utopia, een nieuw aangelegd fantastisch wadvogelgebied langs de kant van de Waddenzee, passeerden we door Eierland, toen er plotseling vanop een akker een wolk forse steltlopers opstegen die na enkele toertjes weer gingen zitten: goudplevieren. Het waren er naar schatting zo'n tweeduizend, erg indrukwekkend.

Utopia zelf deed zijn naam eer aan met duizenden en duizenden wulpen, bontbekplevieren, rotganzen, zilverplevieren, hier en daar een steenloper en een zwarte ruiter, een grote zilverreiger en een slechtvalk, veel kanoeten, wat rosse grutto's, lepelaars en bonte strandlopers.

We sloten af op de Begraafplaats Hoge Berg, want daar was de bladkoning gesignaleerd. Die kregen we na wat zoeken ook wel te zien, nadat we een paar keer op het verkeerde been waren gezet door een groepje foeragerende goudhaantjes.

### Zondag 15 oktober

De aanhouder wint. Wat gisteren niet lukte, moest vandaag dan maar gebeuren: grote kruisbek zien. Na geduldig wachten liet zich uiteindelijk een koppeltje waarnemen, maar

het was wel telescopenwerk. Ongelooflijk wat een joekel van een ondersnavel die vogels hebben, hun Engelse naam is niet voor niets 'parrot crossbill', vrij vertaald: papegaaikruisbek.

De dag kon niet meer stuk en kon alleen maar beter worden. Wat ook gebeurde, onder een heerlijk zomers zonnetje. Vandaag stond de westkant van het eiland op het programma, met twee mooie natuurgebieden: de Slufter en De Muy. In de Slufter zelf zaten leuke soorten als bonte strandloper, kleine zilverreiger, blauwe kiekendief, rotgans en kanoet, plus een mooie nieuwe voor het lijstje: strandleeuwrik. Een lange, luie strandwandeling was goed voor zes roodkeelduikers waarvan nog minstens één in broedkleed. Verder veel eiders, drieteenstrandlopers, gewone zeehond in de branding, zwarte zee-eend, middelste zaagbek, vijf grote sterns, zeekoet en grote mantelmeeuw. De wandeling terug langs de duinen zorgde nog voor roodborsttapuit, veel groenlingen, twee sperwers, buizerd en een paar late vlinders: atalanta en citroenvlinder.

Aan het begin van de wandeling in de Muy, vlak bij de parking, stond een mooie partij hemelsleutel. Wild of verwilderd? De website floravannederland.nl geeft het antwoord: de plant komt wild voor op Texel. Meer nog, de beschrijving versterkt nog de 'wild'-optie: "het is voornamelijk een bERMplant, dus een plant van vochtige, voedselrijkere en zan-

dige bodems. Je vindt ze daarom ook op dijkhellingen en langs spoorwegen, slootkanten, onder struikgewas en doornstruwelen, bijvoorbeeld in de duinen en lichte loofbossen." Een ander botanisch raadsel, ook al vanop de parking, was een ver veld vol roze bloemen. In oktober, wat zou dat nog kunnen zijn? Bea was er zo door geïntrigeerd dat ze de wandeling liet voor wat ze was en naar het veld trok. Het antwoord was herfsttijloos. Blijkbaar wordt die gekweekt voor de colchicine, een sterk gif dat gebruikt wordt bij de behandeling van hartziekten.

De Muy zelf was landschappelijk zeer mooi, maar kalm qua vogels. De interessantste vliegende dieren waren een groepje bruinrode heidelibellen. Interessante planten waren fijne watteranonkel en goudknopje.

### Maandag 16 oktober

*All things must come to an end.* Maar dan wel kalmpjes aan. De meesten zakten zachtjes af langs de Waddenkust richting veerboot, onderweg nog wat vogels meepikend. De boeiendste plaats was zonder twiifel Dijkmanshuizen, met grauwe franjepoot, kleine strandloper en ontielig veel watersnippen langs de rietkant: zeker een honderdtal.

En het natuurgebied Ottersaat zorgde met een rosse franjepoot voor een zeer mooie uitsmijter van een meer dan geslaagd weekend.



ROODBORSTAPUIT © MARC DE MULDER



DUINROOS © GUY HUYLEBROECK



© GUY HUYLEBROECK